Un discens democràtic per resoldre

Opinió | 19-12-2012 | 14:21

Hem arribat a la fase del discens: una Catalunya sobirana o una Catalunya de l'anar tirant en un abonyegat Estat de les autonomies. I aquest discens s'ha de dilucidar democràticament en els propers temps, en la propera legislatura. Al cap del carrer no s'hi arriba per casualitat.

Les alternatives

- Davant la pregunta racional de si els ciutadans volen viure en una societat amb major nivell econòmic, millors serveis i un entorn més innovador i de cultura centreeuropea, com molts creiem que seria una Catalunya que fos mestressa del seu futur, la resposta d'una gran majoria seria el sí.

Sobretot si l'alternativa és l'anar-se masegant en un Estat espanyol ineficient - i més que ho serà-, premeditadament incomplidor en les inversions amb Catalunya (compreu el nou llibre de Pere Macias i Gemma Guilera, La gran bacanal, per confirmar aquest extrem) i ignorant, quan no dolós, en tot allò referent a la llengua i la cultura catalanes. Però les recents eleccions del 25 de novembre ens han donat alguns apunts interessants sobre la rica composició sociològica i el variat comportament electoral català. La participació va ser la més alta mai registrada en unes eleccions catalanes: 69'5% dels censats van votar. I la quarta amb més participació de totes les 35 convocatòries a les urnes que ha viscut el país des de la recuperació de la democràcia. I quina lliçó ens ha lliurat aquesta convocatòria electoral? Un joc de miralls.

El joc de miralls

- La fragmentació dels canals de comunicació - des de la multiplicació dels canals de televisió fins a l'extremadament seleccionada comunitat de seguidors que hom té en el compte de Twitter- ens ha fet reduir la topografia emocional i la morfologia identitaria del país. Jo que no tinc sintonitzada a la televisió de casa ni el Canal 13 ni Intereconomia i que només llegeixo els diaris de la dreta extrema i demagògica de Madrid quan em cauen a les mans, he de començar a entendre que hi ha uns quants conciutadans catalans -milers- que s?informen (es desinformen segons el meu punt de vista) i fan la provisió dels seus elements de judici a través de canals de combat de la idea d'una comunitat nacional catalana que pugui desenvolupar en llibertat totes les seves potencialitats en el camp polític i cultural. Estem, doncs, en una cruïlla, en un discens que només es pot resoldre a través d'un debat democràtic madur, segurament tens, que ha de ser profundament respectuós i clarificador i que ha de culminar amb una consulta.

Segurament un dels despertars abruptes dels resultats del 25 de novembre és que no tots els que teníem una forta il?lusió nascuda de la manifestació de l'11 de setembre de 2012 ens esperàvem -ingenus de nosaltres- uns efectes tan mobilitzadors entre els contraris a la idea d'una Catalunya sobirana. A aquesta conclusió s?hi arriba després de llegir el resultat electoral de totes les comarques i seccions electorals de Catalunya, no només d?aquelles en les que s'ha incrementat el nombre de vots, alhora, de CiU i ERC, i que són només Pla de l'Estany, Garrotxa, Ripollès, Osona i el Pla d'Urgell.No, convé llegir els resultats en el seu conjunt, també l'increment de 13 punts de participació, per exemple, al Prat de Llobrtegat.

Fer el pas per guanyar
- Ara tenim una societat que no està fragmentada però que té a davant un debat democràtic per ventilar.Hem de discutir, argumentar i, al final, votar.

I els que som partidaris de la Catalunya sobirana, des de fa tants anys però que també sabem que ara la podem sustentar amb arguments més tangibles de viabilitat econòmica i progrés material, hem de ser conscients que en aquest debat democràtic l?ofensiva del no serà intensa, aclaparadora per a algunes ànimes embargades per alguns dubtes.

Per això, molt més important que fixar la data de la consulta és assegurar que la mateixa serà un èxit perquè hi haurà hagut prou temps per fer madurar un debat ciutadà que si alguns el teníem molt clar hem de reconèixer que va agafar al conjunt de la població catalana amb una certa precipitació.

Aquesta setmana es celebrarà el debat d?investidura i possiblement la propera prendrà possessió el nou govern. Però davant una crisi de les finances de la Generalitat -pel sistema de finançament i per la caiguda d'ingressos-, una crisi econòmica severa que s'ha convertit en crisi social i aprimament i depauperació de les classes mitjanes, i davant del repte de la consulta durant aquesta legislatura, hem de ser molt conscients que la mateixa només tindrà consistència i podrà completar els quatre anys si té una majoria parlamentària compacte, sòlida, quasi granítica. I això és el que s'ha de descabdellar en els propers dies: un govern fort per afrontar la resolució del discens de fons. En som prou conscients tots els cridats a assegurar aquesta majoria? Hi ha moments que fer les coses bé o malament marquen l'itinerari d'un poble per unes quantes generacions. Ara, ens trobem en un moment d'aquesta naturalesa.

Jordi Xuclà
Diputat de CiU al Congrés

Fuente: GN
Autor: Jordi Xuclà